EBÛ ABDULLAH NİBÂCÎ

Evliyânın büyüklerinden. Niyâzî-i Mısrî hazretleri ve diğer büyüklerle sohbet etti. Ebû Abdullah künyesi olup, asıl ismi Sa'îd bin Yezîd'dir. Basra yakınlarında Nibâc köyünden olduğu için "Nibâcî" denildi. Ahmed bin Ebü'l-Havâri, Amr bin Osman Mekkî, Ebû Sa'îd Harrâz gibi evliyâ ve âlimler, O'nun talebeleri arasındaydı. Kendisinin kerâmet, hâl ve sözlerini Ahmed bin Ebü'l-Havârî hazretleri nakletti. Şam, Mekke ve çeşitli yerlere seyahat etti. Daha çok Basra'da bulundu. Üçüncü asrın birinci yarısında vefât etmiş olması muhtemeldir. Gündüzleri oruç tutar, geceleri hep ibâdet ederdi. Haramlardan çok sakınır, şüpheli olan şeylerden kaçar, harama düşerim korkusuyla mübahlardan da zarûret miktarı istifâde ederdi. Cömertliği ve güzel ahlâkıyla insanları celb eder, dünyalık vererek âhıretlerini kazandırmaya çalışırdı.

Ebû Abdullah Sa'îd bin Yezîd hazretleri buyurdu ki:

"Hür insana edebli olmak ne güzel yakışır."

"Herşeyin bir yardımcısı vardır. Dînin hizmetkârı da edebdir."

"Mûsâ (aleyhisselâm) suâl etti: "Yâ Rabbî! Ben seni nasıl bulurum?" Buyuruldu ki: "Niyetini düzelttiğin an beni bulursun."

"İbâdetin esası üçtür Allahü teâlânın hükümlerinin hepsini kabûl et, O'nun yanında kıymeti olmayan birşey yapma, O'ndan başkasından birşey isteme."

"Birgün canım birşey arzu etmiş, ben de onu insanlardan istemiştim. Hemen o gece rü'yâmda bir adam "Mevlâsından istediğine kavuşan, birinin, O'nun kulundan birşey istemesi yakışık olmaz" dedi. O günden beri, o işime tövbe ederim."

"Rızkını Allaha havale edip, yalnız O'ndan bekleyenin ahlâkı güzelleşir, harcarken cömert olmak ona zor gelmez, namazda dünyâ malı için vesveseye düşmez."

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Nefehât-ül-üns sh. 143

2) Tabâkât-üs-sûfiyye sh. 98, 200